

[Dræbye]

takke ministerens partifælle hr. Hahn for hans uforbeholdne tilslutning til forslaget.

Jeg synes, det er rigtigt, som ministeren sagde, at vi nu skal have det prognosemateriale, som vi er blevet lovet for et år siden, til behandling i udvalget. Jeg regner med, at vi ved så meget om det, der er sket, siden lovforslaget om Tårnbymotorvejen oprindeligt blev vedtaget, at der vil være tale om ganske væsentlige ændringer i forudsætningerne. Om de er så væsentlige, at vi kan få et enigt folketing til at sige ja til at slette lovgivningen, vil tiden vise.

Jeg skal kun gøre én bemærkning yderligere. Det er til hr. Bo Kristensen vedrørende sikring af traceet. Jeg synes, at det rejser en mere formel diskussion, men jeg er ikke sikker på, at det er anlægslovgivning via ministeren for offentlige arbejder, der i givet fald skal sikre det. Der er 2 muligheder. Den ene er, at man gør det via regionplanlægningen. Det gør man for øvrigt ved de store motorvejsanlæg i hovedstadsområdet. Den anden er, at man, hvis der var en statslig interesse i det, i tilknytning til lufthavnen kunne lave en sådan sikring ved hjælp af et landsplandirektiv. Den dårligste formelle løsning i forhold til hele formålsbestemmelsen er vel nok at have en anlægslov til at sikre det, så ud fra det synspunkt kunne man udmærket godt støtte ophævelse af anlægsloven.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg vil gerne sige tak til ordføreren for forslagsstillerne for den betydelige forståelse, han viste for den situation, vi rent teknisk er i.

Jeg skal på foranledning af hr. Ole Henriksen oplyse, at jeg meget gerne vil fremsende det nu fra vejdirektoratet indløbne undersøgelsesmateriale til udvalget, også forud for ministeriets behandling af materialet og de forhandlinger, det vil give anledning til. Jeg anmoder om, at udvalget selv udbeder sig det. Ligeledes kan jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård, som også spurgte efter materialet, at jeg, uden at jeg har kendskab til det pågældende materiale, naturligvis også er til sinds at stille det til rådighed i den udstrækning, det bliver efterspurgt.

Når hr. Ole Henriksen specielt talte om de miljømæssige årsager til, at han ønskede pro-

jektet stoppet, så vil jeg da godt oplyse, at jeg forleden var til et møde med en lang række tillidsmænd inden for SiD i Kastrup lufthavn, og til stede var også borgmesteren i Tårnby. Jeg håber ikke, at jeg gør mig skyldig i nogen overtrædelse af mødedisciplin, når jeg oplyser her, at jeg på de tilstedeværende ved dette møde kun kunne forstå, at de netop af miljømæssige årsager ønskede, at dette projekt, der her ønskes stoppet, blev gennemført. Der var folk til stede, der bor i Valbyområdet, og også de understregede meget stærkt, at det ville være en overordentlig stor skuffelse for dem og for de mange andre beboere i det område, hvis folketinget ville vedtage at stoppe projektet. Der er altså også her åbenbart en mulighed for at mene både det ene og det andet, men det er jo det, der gør livet ganske spændende.

Jeg vil gerne sige til hr. Dræbye, at jeg dog hørte nogle forbehold i hr. Hahns ordførertale. Jeg hørte, at også han fandt, at vi først skulle se undersøgelsesmaterialet, og at han og hans gruppe, som jeg jo også hører til, så vil tage sin endelige stilling.

Endelig en bemærkning til hr. Dohrmann, som sagde, at det var et mægtigt godt forslag, så godt et forslag, at diverse ministre skulle føle misundelse. Et godt forslag. Måske ja. Det er i hvert fald ikke noget dårligt forslag. Det er et brugbart forslag. Det er et forslag, der giver anledning til en grundig og saglig behandling. Men hvor godt er det egentlig, at folketinget gang på gang vedtager love om vejanlæg og sligt for så nogle år efter på ny at nedfryse dem? Jeg siger ikke, at det ikke må ske. Så vidt jeg husker, var hr. Dohrmann også medlem af det folketing, der i sin tid vedtog denne lov. Det tilbagesår endnu at se, om omstændighederne har ændret sig så meget, at det er rimeligt at stemme imod det, man i sin tid stemte for. Det kan jo ikke være svingdørsprincippet, der følges. Jeg ved godt, at folketinget netop med hensyn til store trafikinvesteringer nogle gange har været i den situation at måtte tilbagekalde tidligere beslutninger, men at det som princip skulle være særlig godt, vil jeg nu sætte spørgsmålstegn ved. Dermed har jeg altså ikke foregribet min stilling til den foreliggende sag.

Jeg må totalt dementere det dér med misundelse. Jeg kender ikke den følelse, ikke fordi jeg er et spor noblere menneske end hr. Dohrmann, der altså åbenbart er bekendt